

Kirkonpalvelija

3
2023

Rauhallista Joulua!

Kohtaamisia monella tavalla ja monella tasolla

Marraskuun pimeydessä kävimme lähitienoon pienellä Kirkonpalvelijoiden joukolla tutustumassa Lahden ortodoksiseen kirkkoon. Paikallinen pappi kertoi mielenkiintoisella tavalla kirkkotilasta ja seurakunnan toiminnasta. Minua puhutteli eniten luterilaisten ja ortodoksien messuun liittyvä hieman erilainen näkökulma, joka liittyy Jumalan kohtaamiseen. Yksinkertaistettuna ymmärsin asian niin, että luterilaisessa kirkossa me seurakuntalaiset saavumme kohtaamaan Jumalaa ja ortodoksisessa kirkossa Jumala tulee kohtaamaan meitä. Tämähän tarkoittaa aivan samaa, ihminen ja Jumala kohtaavat toisensa, kulkevat kohti toisiaan. Asiasta voisi käydä syvällisenkin keskustelun ja löytää varmasti monia nyansseja, mutta minulle tuo yksinkertainen versio on kaunis.

Kirkonpalvelija kohtaa työssään monenlaisia ihmisiä: esihenkilöitä, johtajia, työtovereita, opiskelijoita, työkokeilijoita, seurakuntalaisia, vapaaehtoistyöntekijöitä jne. Joku ihminen ottaa tilan ja ihmiset välittömästi haltuunsa, toinen etsii sivusta seuraten omaa paikkaansa, kolmas saattaa vielä miettiä poistuessaan uskaltaako astuako kirkkoon enää koskaan uudestaan. Jokainen toivoo tulevaisuuden nähdäks

ja kohdatuksi, muistaisinpa siis tervehtiä hiljaista ja iäkästä vanhusta, nopeasti paikalleen liivahtavaa seurakuntalaista tai sitä lähimmäistä, joka ei melkein tohdi nostaa katsettaan minua kohti. Sosiaalisesti pätevät, fiksut, julkisuudesta tutut ja itsevarmat henkilöt tulee jotenkin huomattua helpommin.

Ensi kesänä koulutuspäivillä me juhlimme yhdistyksemme 90 vuoden taivalta. Miten monia käsiä ja jalkoja onkaan tehnyt työtä meidän

reilun työelämämme puolesta. Antaen aikaansa, taitojaan, tietoaan ja toisinaan ehkä myös palan sydäntään, mahdollistaen meille yhteisiä pelisääntöjä ja sopimuksia omalla työaikanaan. Samalla osa suurempaa kokonaisuutta, Kirkon Alogen liittoa, joka ajaa jokaisen yhdistyksen ja siihen kuuluvan jäsenen yhteistä parasta. Koulutuspäivillä katsomme luonnollisesti menneisyyteen, siitä toivon mukaan jotakin oppien ja kurottaen myös tulevaisuuteen tutustuen tulevien kirkonpalvelijoiden koulutuksen sisältöön. Varsinkin harjoittelijoiden, työkokeilijoiden ja uusien työntekijöiden ohjaamisen kohdalla tätä tietoa tarvitaan. Oletettavasti joitakin uusia nyansseja ja painoarvojen muutoksia vuosikymmenten saatossa tapahtuu, vaikka ydin säilyisi samana. Aitoja kohtaamisia on siis luvassa myös ensi vuonna.

Toivon sinulle sydämestäni merkityksellisiä kohtaamisia joulun kiireiden keskellä niin kotona kuin työpaikalla ja harrastusten piirissä. Koskaan ei ole myöskään liian kiire hymyillä ja tervehtiä, rohkaista lähimmäistä, kun sitä tarvitaan.

Siunattua joulun aikaa ja menestystä vuoden 2024 haasteisiin!

Mari Antila

Kirkonpalvelijat ry puheenjohtaja

*Herra, sinun armosi on avara kuin taivas, pilviin ulottuu sinun totuutesi.
Vanhurskautesi on vuoria korkeampi ja oikeutesi kuin syvyyksien syvyys.
Ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra. Ihmeellinen on sinun armosi, Jumala!
Sinun siipiesi suojaan rientävät ihmislapset.*

*Sinä ruokit heidät talosi runsain antimin ja annat heidän juoda ilosi virrasta.
Sinun luonasi on elämän lähde, sinun valostasi me saamme valon.*

PS. 36:6–10

Elämän lähde (Ps. 36: 6–10)

Elämme tällä hetkellä mielenkiintoisia aikoja. Päivittäistä uutisvirtaa hallitsevat sodat, nälkähätä, erilaiset rajakiistat ja ilmastomuutos. Näihin ongelmiin ei näytä löytyvän ratkaisuja, vaikka erilaisia yrityksiä ja tunnusteluja on ollut. Tämä herättää ihmisissä turvattomuutta ja pelkoa. Elinympäristömme on muuttunut entistä epävarmemmaksi ja siitä näyttää tulevan uusi normaali.

Joulun sanoma Jeesus-lapsen syntymästä tässä tilanteessa tuntuu väistämättä ohjautuvan takalalle joulun keskeisen sanoman pohdiskelussa. Tämä synnyttää kysymään: onko Jumala kuollut? Eikö Hän olekaan rakkaus, kun uutiset kertovat, millaista pahuutta ja ilkeyttä ihmiset tekevät toisilleen maapallolla?

Ihmisten raadollisuus, hulluus ja järjettömyys korostuvat kaikes-

sa siinä, mitä saamme päivittäin lukea lehdistä. Mihin sivistys, toisistamme välttäminen ja rauhantahitoisuus ovat hävinneet? Eikö kultaisella säännöllä, rakkauden kaksoiskäskyllä tai kymmenellä käskyllä ole enää mitään merkitystä ihmisten eettisessä käyttäytymisessä?

Eikö tänä jouluna ole enää tilaa majatalossa pyhälle perheelle? Onko joulun kristillinen sanoma maalistunut niin, ettei se enää koske meitä? Mihin tällainen kehitys mahtaa lopulta johtaa? Eikö Betlehemissä syntynyt Jeesus-lapsi ollut Jumalan rakkauden suurin osoitus ihmiskunnan pelastamiseksi? Eikö Kristus omalla elämällään ja kuolemallaan turvannut meille uuden elämän mahdollisuuden?

”Sinun luonasi on elämän lähde, sinun valostasi me saamme valon.” (Ps.36:10)

Tätä valoa me tarvitsemme täl-

lä hetkellä elämäämme. Jos ei ole valoa, niin silloin on pimeää ja siinä tilassa ei ole ihmisen hyvää olla. Pimeässä ihminen ei näe mahdollisuuksia muutokseen eikä löydä oikeaa tietää elämänsä muuttamiseksi. Pimeä tuhoaa elämää ja tekee siitä helvetillistä ja johtaa hulluihin ja järjettömiin ratkaisuihin. Pimeydessä ei ole pelastusta, vaan siinä on tuhon siemen.

Elämän lähde löytyy joulun ydinsanomasta: *”Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.”* (Luuk.2: 11–12)

Keijo Toivanen

Rovasti

Kunniasuntio

Kirkonpalvelijat ry:n vuosikokouksen päätöksiä

Vuoden 2023 kirkonpalvelijaksi nimettiin pääsuntio Jarmo Tanninen Jyväskylän seurakunnasta.

Kirkonpalvelijat ry:n hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Mari Antila Lahdesta.

Hallituksen varsinaisiksi jäseniksi vuosille 2024–2026 valittiin Tuula Liukko Korpiolahdesta, Anja Kunnari Sotkamosta, Kirsi Romo lahdesta ja Timo Lehto Tampereelta. Björn Ståhl siirtyy hallituksen varsinaiseksi jäseneksi Ari Haapojan jäätyä pois hallitustyöskentelystä.

Valittujen henkilökohtaisiksi varajäseniksi valittiin Tuula Liukolle – Jere Vainio, Turku, Anja Kunnarille – Maarit Vesterinen, Espoo, Kirsi Romolle – Anita Nurttila, Espoo, Timo Lehdolle – Tiina Salmela, Tampere ja Björn Ståhlille – Jesse Hakala, Turku.

Vapaaehtoisten työpanosta tarvitaan

Kirkolla on merkittävä asema suomalaisessa yhteiskunnassa ja kirkon strategiaan "Ovet auki" sisältyykin ajatus siitä, että kaikki kirkon jäsenet ovat tervetulleita mukaan kirkon toimintaan. Strategiassa myös suunnataan katse siihen, minkälainen kirkko on tulevaisuudessa. Siihen liittyy tärkeä pohdinta siitä, ovatko seurakuntalaiset seurakuntatyön kohteita vai toimijoita, jotka tekevät kirkkoa eläväksi omalla työpanoksellaan.

Kirkon jäsenmäärän vähentytessä verotulot hupenevat, eikä kaikkea ehkä voida enää toteuttaa palikatun työvoiman turvin. Ne, jotka pysyvät edelleen kirkon jäsenenä, ovat todennäköisesti vahvasti sitoutuneita omaan seurakuntaansa. Näin he mahdollistavat seurakunnan toimintojen jatkumisen, saattavat jopa innostua itse osallistumaan erilaisten tilaisuuksien järjestämiseen. Heissä on potentiaalia myös uusien toimintojen ideoimiseen ja toteuttamiseen.

Seurakunnan vapaaehtoistoi-
mintaan osallistuminen saa ihmiset mukaan yhteisöön, erityisesti työelämän ulkopuolella olevia toimintaa pitää virkeinä ja liikkeellä. Vapaaehtoistyötä tekevä tuo puolestaan tullessaan oman osaamisensa ja elämäkokemuksensa, ja vapaaehtoistyön myötä osallistujille rakentuukin helposti oma sosiaalinen verkostonsa.

Vapaaehtoistoinnassa on kuitenkin myös varjopuolia. Vapaa-

ehtoistoinnin ja ammattityön raja on usein häilyvä. Lähtökoh-
ta on, että vapaaehtoisella on tu-
kijan ja vertaisen rooli, mutta var-
sinkin lain edellyttämää pätevyyttä
vaativa työ kuuluu aina ammattilai-
sille. Vapaaehtoiselle sopivat teh-
tävät riippuvat usein tilanteesta ja
toiminnan järjestäjän käytännöistä.

Vapaaehtoiset toimivat seura-
kuntansa "käyntikorttina", aivan
kuten työntekijätkin. Vapaaehtoi-
silta tulee edellyttää asianmukais-
ta käyttäytymistä sekä sovittujen
sääntöjen ja toimintatapojen nou-
dattamista. Vapaaehtoisen harteil-
le ei kuitenkaan saa kaataa ammat-
titaitoa vaativia tehtäviä. Monista
seurakunnan työtehtävistä selviy-
tyy vain ammattitaitoinen, koulu-
tettu ja kokenut työntekijä. Työn-
tekijöiden positiivinen suhtautumi-
nen vapaaehtoistoi-
mintaan on kui-
tenkin hyvä perusta, jolle rakentaa
uudenlaista ajattelua ja osaamista
seurakuntatyöstä.

Seurakunnat ovat monin tavoin
läsnä ihmisten arjessa nyt ja tule-
vaisuudessa. Vaikka kirkon jäsen-
määrä laskee, seurakunnan työn
tärkeys ei katoa. Palkattujen työn-
tekijöiden resurssit eivät kuiten-
kaan riitä kaiken työn tekemiseen
ja siksi vapaaehtoisten työpanos
on välttämätön. Jo nyt useat seu-
rakuntien toimintamuodot eivät
toimisi lainkaan ilman vapaaehtoi-
sia.

Vuosittain jopa puoli miljoonaa
suomalaista tekee vapaaehtoistyö-
tä. Se vastaa noin 20 000 henkilö-

työvuotta. Jos näin suuri työpanos
pitäisi korvata palkkatyöllä, on sel-
vää, ettei yhteiskunta sellaista ky-
kenisi kustantamaan. Myös seu-
rakunnissa on tulevaisuudessa en-
tistä tarkemmin priorisoitava, mit-
kä työt tehdään palkkatyönä. Va-
paaehtoistoi-
minta ei välttämät-
tä ole vain toimintamuoto muiden
joukossa, vaan yhä enemmän tapa
tehdä seurakuntatyötä.

Kirkon työ on kuitenkin yh-
teistä työtä. Joulun ajan tilaisuu-
det täyttävät jälleen kirkot kautta
maan. Kaiken tuon kauniin toteut-
tamiseen tarvitaan niin ammattin-
sa osaavia työntekijöitä kuin seu-
rakuntalaisiakin.

*Hyvää joulun aikaa sinulle
Kirkonpalvelija!*

Paula Aaltonen
toiminnanjohtaja

Joulutervehdys!

Joulu tulla jollottaa, näin sanotaan! Viime yönä satoi Hämeenlinnassa kymmenen senttiä kevyttä pakkaslunta. Maisema on talvisen kaunis. Ahveniston moottoriradalla on hiihtolatu erinomaisessa kunnossa. Torin joulukuusi sai valot viime sunnuntaina. Adventtisunnuntai on tätä kirjoittaessani muutaman päivän päässä. Ulkoiset puitteet lumi, talvi, hiihtolatu, ulkokuusi alkavat siis olla kunnossa! Ja te, hyvät ammattiverit olette jälleen kerran luomassa näitä puitteita seurakunnan tiloihin. Kirkonpalvelija valmistaa tilan jossa mahdollistuu Sanan ja sakramenttien jakaminen. Tähän tapaan on piispa Yrjö Sariola viisaasti sanonut. Omilta työvuosiltani Muistan erään jouluaaton täällä Hämeenlinnassa. Minulla oli työvuoro yökirkossa. Iltapäivän tilaisuuksien jälkeen oli satanut ja tuiskunnut

paljon lunta. Minua odotti kirkon pääovella puolen metrin kinokset. Olin toki ennakinoin tilanteen joten minulla oli riittävästi aikaa lumityöt tehdä. Sain konkreettisesti valmistaa tilan! Tämänkin joulun alla maailmassa on paljon rauhatomuutta ja epävarmuutta. Suomessa paljon ihmisiä elää niukan toimeentulon varassa, Itäinen rajamme on tällä hetkellä lähes kiinni ja tarttuvat taudit on liikkeellä. Ukrainassa ja Lähi-Idässä soditaan ja niin edelleen. Löydämmekö epävarmuuden keskellä joulu mielen ja -rauhan? Minä saatan löytää sen adventtina yhtyessäni Hoosianna hymniin. Tai lastenlasten joulutoiveista. Löydän sen myös kuoriessani perunoita perunalaatikon valmistusta varten ja maistaessani piparitaikinaa! Ulkoisia asioita, mutta jouluun kuuluvia. Mutta kuitenkin: Teille on tänä yönä syntynyt Vapahtaja joka

on Kristus Herra. Ja tämä toivo: Maassa rauha ihmisten kesken.

Joulurauhaa!

Osmo Nissi

Uudistettu jouluevankeliumi

Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka

odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänä on teille Daavidin kau-

pungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä." Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:

*Jumala on kunnia korkeuksissa,
maan päällä rauha
ihmisillä, joita hän rakastaa.*

Evankeliumi Luukkaan mukaan

Keniassa lokakuussa -23

SLEY järjesti hyvin suunnitellun matkan Keniaan, tutustumaan lähetystyöhön. Lensimme Nairobiin, Dohan kautta, ja siellä heti pääsimme kirahvien suojelukeskukseen ja syötimme kirahveja pikkunappuloilla. Olipa hieno kokemus heti alkuun! Sää suosi matkaamme, oli usein 30 lämmintä, satoi yöllä tai matkatessamme 4 Land Cruiserilla, (meitä oli 22) n. 700 km matkaa 10 päivää, joten saimme kovasti "afrikkalais-

ta hierontaa". Pääsimme tutustumaan Reija Toikan ystävän, Veronica Oronin vieraanvaraiseen kotiin maaseudulla ja näimme suuret teeviljelmät ja riisipeltoja. Lampaista ja lehmistä näimme enemmän kuin villieläimiä, luulen? Useassa hotellissa näimme seeproja ja kirahveja ihan vieressä. Olimme vieraana maasaitten messussa su 22.10., joka oli hieno kokemus, olimme ulkona, katoksessa suojassa paah-teelta ja väkeä oli n. 100. Laulua ja

tanssia oli pyhäkoululaisilta ja kuorolaisilta, musiikki tuli äänentoiston kautta ja he lauloivat sen päälle, mekin lauloimme, ilman säestystä ja koreografiaa. Central rift val-leyn piispa John Kisan piti messua toisten pappien avustuksella, lehmä pääsi messun sekaan karkaamaan aitauksestaan vierestä. Sleytä ja meitäkin pidettiin suurina auttajina ja pyydettiin uutta kirkkoakin pieneksi jääneen tilalle, maata olisi laajentamiseen kyllä. Gredo-työtä arvostettiin myös suuresti! Siinä autetaan n. 50 tyttöä. Suntuioita ei näy Kenian kirkkoissa, vapaaehtoiset ja papit itse tekevät sen työn? Samoin Kisumus-ka käydessämme lähettien Maikin ja Virpin luona, teologisessa seminaarissa, opettajien koulussa, kirkossa ja kehitysvammaisten keskuksessa kuulumme myös suurta kunnioitusta Sleyn työtä kohtaan. Nuoret opettajiksi opiskelevat kyselivät kovasti pääsystä Suomeen opiskelemaan. Lahjoitusvarojen pieneminen ja hintojen nousu Keniassa ovat vähentäneet avunsääjien määrää, kummilapsityö auttaa n. 250 lasta ja nuorta ammat-tiin saakka.

Tuliaisten ja valokuvien avulla pääsen kertomaan Kenian työstä tosi mielenkiintoisesti!

Kiitos kivasta matkasta Sley, Martti Arkkila, Reija Toikka ja matkatoverit!

Tuula Liukko

JKL SRK, suntio ja lähetys sihteeri

Kenian työn tukemiseen lahjoitus
Mobile pay 29581

Minä, suntio

Olen v. 1972 Pieksämäellä syntynyt miesolettu, ylpeä savolainen, viisihenkisen uusio-perheen isä. Rakas vaimoni toimii kanttorina Jyväskylän Vaajakoskella. Olen työskennellyt suntiona vuodesta 1993 alkaen. Tällä hetkellä toimin Jyväskylän seurakunnan pääsuntiona, jossa tehtävässä aloitin vuonna 2021.

Toimin opiskeluaikana v. 1987 alkaen hautausmaan kesätyöntekijänä.

Toimenkuvaani on urani aikana kuulunut kaikki 2,5 metriä maan alta aina tapulin ristiin saakka. Pastorin työhön en ole puuttunut kuin vaadittaessa.

Varsinaisen suntion työurani aloitin vuonna 1993 Pieksämäen kaupunkiseurakunnassa. Täydensin opintojani vuosina 2001–2003 valmistuen sähköteknikoksi ja tein muutaman vuoden kunnossapitotöitä Turun suunnalla.

Palasin Pieksämäelle v. 2005 hoitaen aluksi Pieksämäen maaseurakunnan haudankaivajan tehtävää ja vuonna 2007 siirryin Pieksämäen seurakunnan suntioksi. Tuota tehtävää hoidin jonkin aikaa asuen Kuopiossa. Sisälähetysseuran opistossa Pieksämäellä toimin rovasti Keijo Toivasen kanssa yhteistyössä suntio-opiskelijoiden opettajana.

Pieksämäeltä siirryin Suonenjoen seurakunnan seurakuntamestariksi ajatuksena eläkekodin laittaminen Kuopioon. Kun vaimoni sai v. 2019 kanttorin viran Jyväskylän seurakunnasta tulikin eteen muutto Jyväskylään. Kun Jyväskylän seurakunnassa avautui samanaikaisesti neljä seurakuntamestarin virkaa, hain niitä kaikkia ja tulin valituksi yksimielisesti kaikkiin. Henkilökohtainen ongelma, minkä näistä valitsen? Valitsin silloisen Palokan alueeseurakunnan suntion ja suntioiden esihenkilön tehtävän.

Kuva: KP

Jyväskylän seurakunnan pääsuntion jäätyä eläkkeelle, minut valittiin pääsuntion tehtävään.

Organisoin n. 20 henkistä suntiotiimiä tekemään parhaansa saadakseen seurakuntalaisille ikimuistoisia kokemuksia Jumalan ja henkilökohtaisen sisimmän kohtaamisessa. Tärkeimpänä suntion työssä koen asiakaslähtöisyyden, ystävällisyyden, avoimuuden ja tasavertaisuuden.

Vapaa-aikani kuluu erinäisissä omakotitaloaskeissa. Kokkaaminen on lähimpänä sydäntä, kuten ulkoinen habituskin sen antaa ymmärtää. Jos aika-taulu antaa periksi, ulkoilu ja lukeminen onnistuu. Myös musiikki on lähellä sydäntäni. Olen soittanut saksofonia noin kahdeksan vuotta ja laulan vaimoni gospel-kuorossa bassostemmaa.

Suoritan työn ohella kirkon esimieskoulutusta ja opiskelen turvallisuusala.

Jarmo Tanninen,
vuoden 2023 kirkonpalvelija

Oikeus työhön jouluna

Viime kevään eduskuntavaaleissa valta Suomessa vaihtui ja sen myötä hallitus. Nykyhallituksen säästösuunnitelmia ei minun tarvitse pitää yhtään järkevinä ja joku toinen voi olla aivan eri mieltä kanssani – ehkä riippuu siitä, mistä näkökulmasta niitä katsoo. Mutta kahta hallituksen ajamaa asiaa ei pidä hyväksyä, koska ne kohdistuvat ammattiyhdistysliikkeen ja sitä kautta työntekijöiden asemaan. Ne ovat rajoitukset lakko-oikeuksiin ja vientiveton palkkamalli.

Ammattiliitot ovat hyvin ilmaisseet eriävän mielipiteensä hallituksen aikeista ja lakkoja ja mielenilmauksia on järjestetty ja järjestetään. Kirkon työssä ei ole nytkään tarvinnut lakkoilla ja tuskin tulevaisuudessakaan. Oli kuitenkin hienoa, että STTK:n ja sen jäsenliittojen 'Kohtuus kaikessa' -mielentoiminnassa Helsingissä marraskuussa liittomme toimiston työntekijät ja jäseniä oli mukana.

Ammattiliittojen poliittiset laakat ja mielenosoitukset eivät näytä saavuttavan kovin positiivista ymmärrystä julkisuudessa tai ainakin hallituksen ja työnantajien tavoitteet esitetään välttämättömyyksiä, jotka on vain nieltävä. Uskon kuitenkin, että työntekijäjärjestöjen oikea sanoma menee perille ja hallituksen ohjelman epäkohtien aktiivinen esiintuominen ja vastustaminen vahvistaa maamme ammattiyhdistysliikettä.

Evangelisluterilaisen kirkon työntekijälle voimassa oleva kaksivuotinen työehtosopimus antaa poikkeuksellisen hyvät palkankorotukset: tämän vuoden huhtikuussa saimme viiden prosentin korotuksen ja nyt joulukuun alussa saimme tietää, että ensi vuoden kahden korotuksen ansiosta lähes kaikkien palkat nousevat ainakin 5,5 prosenttia. On syytä muis-

taa, että hienon liittomme suurimpia tai ehkä suurin vahvuus on, että neuvottelijamme toiminnanjohtaja Paulan johdolla istuvat itse neuvottelupöydässä ja että neuvottelut ovat jatkuva prosessi.

Ja, niin, jos vientiveton palkkamalli olisi jo voimassa, olisi ainakin epätodennäköistä, että kirkon töissä tai muillakaan julkisen alan naisvaltaisilla matalapalkka-aloilla tällaisia viiden prosentin palkankorotuksia saataisiin.

YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus hyväksyttiin 10.12.1948 eli julistus vietti 75-vuotisjuhlaa. Tämä hieno Suomemme on yksi niistä aivan liian harvoista maista, joissa julistuksen sisältö toteutuu ainakin melko hyvin. Itsestäänselvyyys tämä ei ole meilläkään, joten julistuksen sisäl-

tö kannattaa aina välillä kerrata. 23. ja 24. artikla liittyvät työhön. Niissä todetaan mm. oikeus työhön, oikeus saada kohtuullista palkkaa ja samaa palkkaa samasta työstä sekä tietenkin oikeus liittyä ammattiyhdistykseen omien etujen puolustamiseksi.

Kirkonpalvelijalla on oikeus ja etuoikeuskin saada tehdä työtään jouluna ja saada kohtuullista palkkaa joulun pyhinä – pyhäisääkin pitää aina puolustaa. Ilman kirkonpalvelijoiden arvokasta työtä joulun lukemattomat tilaisuudet Suomen kirkoissa ja kappeleissa eivät onnistuisi.

*Hyvää joulua,
arvon kirkonpalvelijat!*

Antti Ruuskanen

Pieni investointi seurakunnalle, suuri mahdollisuus koko seurakuntatyölle.

✓ Tiedon jakaminen

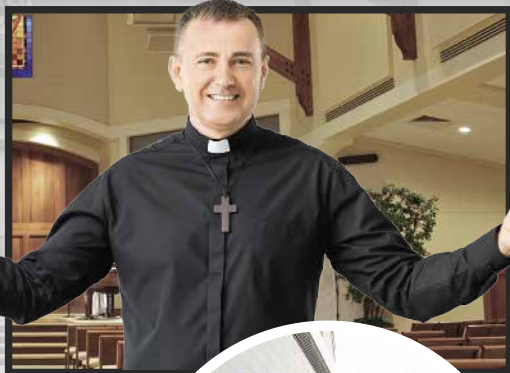
✓ Musiikki ja ylistys

✓ Tervetuloitoivotus

✓ Opetus

✓ Tapahtumat

✓ Esittelyt

Esitysohjelma
19,50 € (alv 0 %)
/kk/näyttö

Sopimusjakso 36 kk

Haarnion digitaaliset näytöt (Digital Signage), tarjoavat edistyneen tavan tavoittaa haluttu yleisö ja viestiä tehokkaasti.

TARJOAMME YKSILÖLLISIÄ RATKAISUJA SEURAKUNNILLE.

Saatte käyttöönnne valmiita sivupohjia (templatet), joihin voitte helposti lisätä omaa sisältöä. Valmiit sivupohjat helpottavat videoiden näyttämistä, musiikin esittämistä ja laulunsanojen jakamista. Lisäksi voitte välittää tietoa, hengellistä opetusta ja ajankohtaisia ilmoituksia vaivattomasti.

Aloittaminen on helppoa. Voit myöhemmin skaalata järjestelmää tarpeidesi mukaan. Jos kaipaate lisätietoa palveluistamme, älä epäröi ottaa yhteyttä. Olemme täällä auttaaksemme!

Tutustu kampanjatuotteisiimme osoitteessa
<https://iot.haarn.io/00616blw>

Haarnio

LINNÄSMÄEN OPISTO

Seurakunta- ja hautauspalvelualan ammatti- tutkinto / seurakuntapalvelun osaamisala

Jatkuva haku on auki 1.12.2023–31.3.2024. Seuraava mahdollisuus aloittaa koulutus on 2.9.2024. Koulutus järjestetään monimuotokoulutuksena ja se kestää noin 1,5 vuotta. Lähiopetusta on noin yksi kerta/kk muutaman päivän jaksoina. Tutkinnon suorittaminen edellyttää 18 vuoden ikää sekä työ- tai työelämässä oppimisen paikkaa seurakunnassa/eri seurakunnissa.

Lisätiedot:

- opintotoimisto, p. 02 4123 502, haku@linnas.fi
- Matti Ijäs, p. 050 4060 837, matti.ijas@linnas.fi

LINNÄS.FI

Yhdistys juhlii 90-vuotisjuhliaan Hämeenlinnassa 25.-26.6.2024.

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 2024

MARI ANTILA

puheenjohtaja
puh. 040 834 8413
mari.antila@evl.fi

KARI HARTIKAINEN

sihteeri
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003, 040 4848 310
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
kari.hartikainen@evl.fi

KIRSI ROMO

puh. 044 049 300
kirsi.romo@evl.fi

JAAKKO KARHU

puh. 044 316 1455
jaakko.karhu@evl.fi

AULI LUNDELL

Puh. 041 504 9107
auli.lundell@evl.fi

TUULA LIUKKO

puh. 0400 646 993
tuula.liukko@evl.fi

ANJA KUNNARI

puh. 050 560 8954
anja.kunnari@evl.fi

BJÖRN STÅHL

puh. 040 823 9403
bjorn.stahl@evl.fi

TIMO LEHTO

puh. 045 3311 734
timo.lehto@evl.fi

JOUNI HONKANEN

puh. 050 404 7194
jouni.honkanen@evl.fi

Joulurauhan historia

Joulurauha on keskiajalta asti Suomessa ja Ruotsissa jatkunut perinne. Joulurauha julistettiin Suomen kielellä ensimmäistä kertaa vuonna 1711. Julistaminen on peruutettu sen jälkeen vain neljä kertaa sotien vuoksi, viimeksi talvisodan alkaessa.

Joulurauha on perua raamatullisesta ”Maassa rauha”

-kehotuksesta. Joulurauha julistetaan Turussa jouluaattona kello 12 Brinkkalan kartanon parvekkeelta, juhlallisten menojen saattelemana.

Julistuksen nykyinen sanamuoto perustuu kuningatar Kristiinan käskykirjeeseen 1640-luvulta. Siinä kehoitetaan kaikkia viettämään joulujuhlaa hartaudella ja rauhal-

lisesti käyttäytyen, ja lopuksi toivotetaan riemullista joulujuhlaa.

Radiossa joulurauha julistettiin ensimmäistä kertaa 1935, televisiossa 1983. Joulurauha kestää 20 vuorokautta jatkuen Nuutien päivään 13. tammikuuta saakka.

Kirkon alat – YKSIN EI TARVITSE JAKSAA

Kirkon alat ry
Asemamiehenkatu 2, 6. krs
00520 Helsinki

Kyrkliga sektorn rf
Stationskarlsgatan 2
00520 Helsingfors

puhelinpalvelu 0207 912 530
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi

TOIMISTO

TOIMINNANJOHTAJA

Paula Aaltonen
Toimiston johtaminen,
hallinto- ja neuvotteluasiat
Puh. 0400 236 881

VIESTINNÄN KOORDINAATTORI

Chanth Nybergh
Digipalvelut ja visuaalinen viestintä
Puh. 040 508 6606

JÄRJESTÖASIAINTUNTIJA

Ilona Lehmus
Alue- ja opiskelijatoiminta, liiton kurssit,
yhteydet järjestöihin ja kouluttaviin laitoksiin.
Puh. 040 357 3981

CONTROLLER

Jari Bauer
Talous, laskutus
Puh. 0400 214 437

LAKIMIES

Pekka Pietinen
Evl. ja kr. järjestöjen sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 775 3889

LAKIMIES

Anna-Leena Suppola (TK, VT)
Evl. ja ort. kirkon sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 809 2158

TOIMISTOSIHTTEERI

Galina Voloshina
Jäsenrekisteri, jäsenpalvelu, osoitteen-
muutokset, kurssi-ilmoittautumiset
Puh. 0400 882 012

*JUMALA, näinä päivinä, kun on kaikkein pimeintä, me kiitämme sinua
käännekohtasta, hetkestä, jolloin emme enää kulje tihenevässä pimeydessä
vaan näemme sinun valosi.*

*Keskellä kaikkein pimeintä aikaa sinä käännät kasvosi meihin
ja valaiset elämämme vastasyntyneen valolla.*

*Lähetä valosi yksinäisyyden yössä kulkeville, tuo apusi, kun voimamme eivät
riitä elämän todellisuuden keskellä, ja anna toivo kaikille meille,
jotka kuljemme kohti epävarmaa tulevaisuutta.*

*Sinä tunnet elämän ja sen kivut, sinä synnyit keskelle ankaria olosuhteita ja
kuljit läpi ihmiselämän sen loppuun saakka ja kuolemallasi toit meille elämän.
Sinä olet elämän lähde, sinun valostasi me saamme valon.*

PIRJO KANTALA

Kirkonpalvelija

N:o 3/2023 – 69. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. – Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri
Kari Hartikainen

Lehden taitto:

Anne Räisänen
Grano Oy, Kuopio
mt.taitto@grano.fi

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	350,-
1/2 sivua	200,-
1/3 sivua	150,-

ISSN-L 0355-8258